

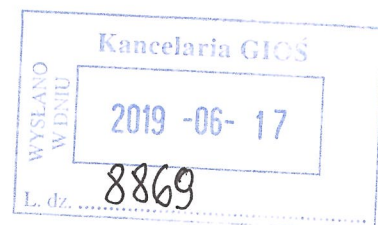

**GLÓWNY INSPEKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA**

Paweł Ciećko

DKGO-063/9/19/jb

Warszawa, dnia *13. 06.* 2019 r.

ole

**Pan
Krzysztof Brejza
Poseł na Sejm
Rzeczypospolitej Polskiej**
ul. Niepodległości 4
Hala Widowiskowo-Sportowa, pok. 117 (1 p.)
88-100 Inowrocław

W odpowiedzi na pismo z dnia 6 czerwca br. w sprawie przywozu odpadów z zagranicy do Polski uprzejmie przekazuję następujące informacje.

Dane dotyczące sumarycznej ilości odpadów przywiezionych do Polski w latach 2015 – 2018 na podstawie zezwoleń udzielonych przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska zawarte są w tabeli nr 1 załączonej do niniejszego pisma. W celu ukazania zagadnienia w szerszym kontekście podaję również dane dotyczące masy odpadów, wobec przywozu których GIOŚ wyraził sprzeciw oraz masy odpadów wytwarzanych w Polsce.

Dane dotyczące przywozu odpadów w podziale na kraje pochodzenia zawarte są w tabeli nr 2, załączonej do niniejszego pisma.

Jednocześnie zwracam uwagę, że dane dotyczące faktycznego transgranicznego przemieszczania odpadów w Unii Europejskiej za lata 2010 - 2016 są publicznie dostępne na stronach internetowych Eurostatu, w formie tabelarycznej oraz w formie interaktywnej mapy, pod adresem: <https://ec.europa.eu/eurostat/web/waste/transboundary-waste-shipments>.

Dodatkowo wyjaśniam, że:

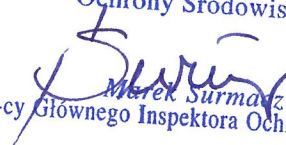
1. Zasady transgranicznego przemieszczania odpadów uregulowane są w rozporządzeniu (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów.
2. Rozporządzenie nr 1013/2006 przewiduje dwie procedury transgranicznego przemieszczania odpadów, tj.:
  - procedurę ogólnych obowiązków w zakresie informowania (dalej: procedura informowania) – nie wymaga uzyskania zezwolenia na wysyłkę odpadów;
  - procedurę uprzedniego pisemnego zgłoszenia i zgody (dalej: procedura zgłoszenia) – wymaga uzyskania zezwolenia na wysyłkę odpadów.
3. Procedura informowania dotyczy odpadów, które spełniają wszystkie warunki wymienione poniżej:
  - są przeznaczonych do zagospodarowania w procesie odzysku;
  - nie mają właściwości niebezpiecznych;
  - są wymienione na tzw. „zielonej” liście odpadów, tj. w zał. III do rozporządzenia nr 1013/2006.

Jako przykłady odpadów z „zielonej” listy można wymienić np. złom żelaza i stali, złom miedzi, makulaturę, stłuczkę szklaną, odpady tekstylne, niezanieczyszczone tworzywa sztuczne, zużyte opony, itp.

4. Procedura zgłoszenia przewidziana jest dla:
  - odpadów niebezpiecznych (wymienionych na tzw. „bursztynowej” liście, tj. w załączniku IV do rozporządzenia nr 1013/2006);
  - różnego rodzaju mieszanin odpadów (np. tzw. paliwa alternatywnego);
  - odpadów, które nie są wymienione ani na „zielonej” ani na „bursztynowej” liście (tzw. odpady niesklasyfikowane);
  - wszelkich odpadów przeznaczonych do zagospodarowania w procesach unieszkodliwiania.
5. Przywóz odpadów w procedurze informowania, odbywa się na podstawie dokumentów przewozowych sporządzanych przez wysyłającego, wynikających z art. 18 rozporządzenia nr 1013/2006, zgodnie z zasadami swobodnego przemieszczania towarów. Takie przemieszczenia nie podlegają bezpośredniemu nadzorowi GIOŚ, stąd GIOŚ nie posiada danych na temat masy odpadów przywożonych w tej procedurze. Dane przedstawione w tabelach dołączonych do niniejszego pisma dotyczą odpadów faktycznie przywiezionych do Polski w 2018 r. w ramach procedury zgłoszenia.
6. W okresie przed wejściem w życie ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. *o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. z 2018 r. poz. 1592) obowiązywało rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 czerwca 2008 r. *w sprawie rodzajów odpadów, których przywóz w celu unieszkodliwienia jest zabroniony* (Dz. U. z 2008, Nr 119 poz. 769). Na podstawie ww. rozporządzenia **zabroniony był przywóz do Polski wszelkich odpadów przeznaczonych do procesów unieszkodliwiania innych niż spalanie w specjalistycznych instalacjach, w tym np. do składowania na składowiskach odpadów**. Na podstawie ww. rozporządzenia zabroniony był również przywóz niektórych odpadów przeznaczonych do unieszkodliwienia poprzez spalanie w specjalistycznych instalacjach. Zakaz ten obejmował np. wszelkiego rodzaju odpady medyczne i wiele innych.

7. Na mocy nowelizacji ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów (Dz. U. z 2018 r. poz. 296), wprowadzonej ustawą z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw, zakaz przywozu odpadów został rozszerzony – **aktualnie zabroniony jest przywóz wszystkich odpadów przeznaczonych do unieszkodliwiania. Możliwy jest wyłącznie przywóz odpadów przeznaczonych do procesów odzysku.**
8. **Odpady przywożone z zagranicy do Polski na podstawie decyzji GIOŚ nie są kierowane na składowiska odpadów ani do instalacji naruszających przepisy z zakresu ochrony środowiska.**
9. **Wśród odpadów przywożonych z zagranicy do Polski na podstawie decyzji GIOŚ nie ma odpadów komunalnych ani komunalnopodobnych (tzw. „śmieci”), w tym takich, które zostały poddane wstępnemu przetworzeniu w celu zmiany ich klasyfikacji.**
10. **Wszelkie ujawnione przypadki przywozu do Polski odpadów komunalnych lub przeznaczonych do składowania należy postrzegać jako działania przestępcze.**
11. W 2018 r. najwięcej przywieziono odpadów metalonośnych (25,4 %), w tym pyłów z oczyszczania gazów odlotowych oraz odpadów ze wstępnego przetwarzania akumulatorów kwasowo-ołowiowych.
12. **Masa odpadów przywożona z zagranicy stanowi margines w skali całego kraju, przykładowo: masa odpadów przywiezionych w 2017 r. to 0,33 % ogólnej masy odpadów wytworzonych w Polsce w 2017 r.**
13. Transgraniczne przemieszczanie odpadów jest **powszechnym zjawiskiem w całej Europie**, a Polska w rzeczywistości uczestniczy w nim w niewielkim stopniu.
14. W 2016 r. (najświeższe dane Eurostatu) na podstawie zezwoleń swoich urzędów, **Niemcy przyjęły z innych krajów prawie 6,5 mln ton odpadów**, Holandia – ponad 5,6 mln ton, Francja – ponad 3,7 mln ton, Szwecja – ponad 2,7 mln ton, Belgia – ponad 1,4 mln ton, Włochy – ponad 1 mln ton, Austria – ponad 800 tys. ton, Dania – ponad 700 tys. ton, Czechy – ponad 430 tys. ton, Węgry – ponad 270 tys. ton, Słowacja – ponad 256 tys. ton.
15. W 2016 r. **na podstawie zezwoleń swoich urzędów Niemcy wyeksportowały do innych krajów ponad 2,8 mln ton odpadów, ale tylko 77 tysięcy ton do Polski.** Główni odbiorcy odpadów z Niemiec w 2016 r. to: Holandia (która przyjęła ponad 1,1 mln ton), Francja (405 tys. ton), Szwajcaria (ponad 328 tys. ton), Austria (ponad 280 tys. ton) i Belgia (prawie 181 tys. ton).
16. Przywóz odpadów, w tym także niebezpiecznych, z krajów rozwijających się i/lub odległych geograficznie, do krajów europejskich, nie jest odosobnionym zjawiskiem. Przykładowo, w 2016 r.:
  - Niemcy, na podstawie zezwoleń wydanych przez swoje organy przyjęły odpady m.in. z Nigerii, Algierii, Libii, Wybrzeża Kości Słoniowej, Nowej Zelandii, Afganistanu, Omanu, Malezji, Brazylii, Urugwaju, Kolumbii;
  - Francja – m.in. z Argentyny, Chile, Gwatemali, Meksyku, Malezji;
  - Hiszpania – m.in. z Nigerii, Algierii, Urugwaju, Chile, Panamy;
  - Szwecja – m.in. z Brazylii, Etiopii i Filipin.

17. Przemieszczenie odpadów z krajów rozwijających się do Europy powinno być postrzegane jako forma pomocy dla tych krajów. Dotyczy to szczególnie przywozu odpadów niebezpiecznych, przeznaczonych do zagospodarowania w specjalistycznych instalacjach europejskich, którymi kraje rozwijające się nie dysponują.
18. W świetle rozporządzenia nr 1013/2006 zabroniony jest natomiast wywóz odpadów niebezpiecznych z UE do krajów niebędących członkami UE ani OECD. Dlatego też żaden kraj unijny nie zezwala na wywóz odpadów niebezpiecznych do krajów rozwijających się. Wszelkie ujawnione przypadki tego rodzaju przemieszczeń odpadów to działania nielegalne.
19. Z Nigerii, Australii i Nowej Zelandii przywożone są do Polski odpady w postaci zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych lub odpady pochodzące z ich wstępnego przetwarzania. Trafiają one do instalacji, które specjalizują się w odzysku zużytych akumulatorów i innych odpadów zawierających ołów. Nigeria i Australia wysyłają tego rodzaju odpady również do instalacji w Niemczech i w Hiszpanii. Z krajów rozwijających się były przewożone do Polski odpady niebezpieczne (np. przeterminowane pestycydy), przeznaczone do unieszkodliwienia poprzez spalanie w specjalistycznej instalacji.

W zastępstwie Głównego Inspektora
Ochrony Środowiska

Marek Surmań
p.o. Z-cy Głównego Inspektora Ochrony Środowiska

Tab. 1. Masa odpadów przywiezionych do z zagranicy Polski na podstawie zezwoleń GIOŚ na tle masy odpadów wobec przywozu których GIOŚ wyraził sprzeciw oraz masy odpadów wytwarzanych w Polsce.

	2015	2016	2017	2018
masa odpadów wytworzonych w Polsce ogółem [tys. ton]	141848,0	139961,0	113793,0	b.d.
masa odpadów, wobec przywozu których GIOŚ wyraził sprzeciw [tys. ton]	298,9	514,2	357,9	158,8
masa odpadów przywiezionych do Polski na podst. zezwoleń GIOŚ [tys. ton]	154,0	256,0	377,7	434,4

Tab. 2. Przywóz odpadów z zagranicy w latach 2015 – 2018 w podziale na kraje pochodzenia

	2015		2016		2017		2018	
Niemcy	35,34 %	Niemcy	31,52 %	Niemcy	38,64 %	Niemcy	57,64 %	
Włochy	14,99 %	Szwecja	21,69 %	Szwecja	15,76 %	Wlk. Brytania	8,39 %	
Austria	11,46 %	Włochy	9,22 %	Wlk. Brytania	14,95 %	Szwecja	7,00 %	
Litwa	7,75 %	Austria	9,17 %	Włochy	6,62 %	Włochy	5,05 %	
Słowenia	6,56 %	Wlk. Brytania	8,26 %	Austria	6,14 %	Austria	4,50 %	
Słowacja	3,28 %	Litwa	4,33 %	Słowenia	3,49 %	Dania	4,31 %	
Holandia	2,49 %	Słowenia	4,07 %	Dania	2,43 %	Słowenia	3,00 %	
Węgry	2,38 %	Szwajcaria	2,16 %	Litwa	2,24 %	Nigeria	1,49 %	
Wlk. Brytania	2,32 %	Słowacja	1,94 %	Holandia	1,71 %	Litwa	1,33 %	
Szwajcaria	2,26 %	Węgry	1,59 %	Nigeria	1,58 %	Holandia	1,15 %	
Serbia	2,20 %	Australia	1,20 %	Słowacja	1,11 %	Słowacja	0,98 %	
Norwegia	2,03 %	Nigeria	0,95 %	Australia	1,10 %	Węgry	0,82 %	
Francja	1,80 %	Holandia	0,94 %	Węgry	0,86 %	Grecja	0,62 %	
Australia	1,29 %	Belgia	0,71 %	Szwajcaria	0,64 %	Szwajcaria	0,57 %	
Belgia	0,80 %	Rumunia	0,47 %	Grecja	0,53 %	Australia	0,55 %	
Szwecja	0,61 %	Francja	0,44 %	Rumunia	0,38 %	Finlandia	0,47 %	
Irlandia	0,58 %	Grecja	0,32 %	Czechy	0,33 %	Czechy	0,46 %	
Grecja	0,55 %	Irlandia	0,30 %	Finlandia	0,33 %	Chorwacja	0,42 %	
Chorwacja	0,49 %	Mołdawia	0,18 %	Belgia	0,30 %	Belgia	0,40 %	
Nigeria	0,30 %	Czechy	0,13 %	Francja	0,26 %	Rumunia	0,33 %	
Rumunia	0,19 %	N. Zelandia	0,11 %	Norwegia	0,24 %	Francja	0,19 %	
Dania	0,17 %	Chorwacja	0,10 %	Irlandia	0,19 %	Irlandia	0,10 %	
Ghana	0,10 %	Dania	0,10 %	Chorwacja	0,08 %	Norwegia	0,10 %	
Czechy	0,04 %	Etiopia	0,04 %	Mołdawia	0,04 %	Mołdawia	0,07 %	
Wenezuela	0,03 %	Serbia	0,03 %	Egipt	0,03 %	Bulgaria	0,03 %	
		Norwegia	0,02 %	Serbia	0,01 %	Hiszpania	0,02 %	
				Etiopia	<0,01%	Serbia	0,01 %	
				Turcja	<0,01%			
				Czarnogóra	<0,01%			